

Jubiliejai – puiki proga prisiminti, pagerbti, pasveikinti daug geologijoje nuveikusius žmones. Ypač kai jubiliejus toks solidus! Gerbiamas ALFONSAI, sveikiname Jus, linkėdami stiprios sveikatos, šviesios kasdienybės ir širdį džiuginančių darbų!

ALFONSUI VALUŠIUI – 90!

Alfonsas Valušis. M. Kaminsko nuotr.

Alfonsas Valušis gimė 1931 m. spalio 7 d. Jogvilų kaime, Pabaisko valsčiuje, Ukmergės rajone. 1943 m. Antakalnio 1-ojoje pradžios mokykloje baigė keturis skyrius ir įstojo į Ukmergės gimnaziją, kurią baigė 1951-aisiais. Tais pačiais metais pradėjo geologijos studijas Vilniaus universiteto (VU) Gamtos mokslų fakultete, jas baigė 1956 m., įgydamas inžinieriaus geologo kvalifikaciją. Dirbti A. Valušis pradėjo dar studijų metais – iš pradžių gręžimo darbininku Vilniaus hidrogeologijos stotyje, vėliau – požeminių vandenų stebėtoju. Po paskyrimo išvyko į Vakarų Sibirą ir Salayro ekspedicijoje dirbo vyresniuoju kolektoriumi, vėliau – geologu. Grįžęs

į Lietuvą 1958 m. įsidarbino Hidrogeologijos ekspedicijoje struktūrinio gręžimo partijos, kuri vėliau priskirta Geologinei paieškų ir žvalgybos ekspedicijai, viršininku. 1964 m. ji pervadinta į Naftos žvalgybos ekspediciją, kurioje buvo įkurta Naftos žvalgybos partija (NŽP). A. Valušis iki 1976 m. buvo jos viršininku ir organizavo naftos paieškų giliųjų gręžinių gręžimo darbus. Iš pradžių jie vyko Pietų Lietuvoje ir Kaliningrado srityje. Vėliau, gręžinyje Gargždai-1 iš kambro smiltainių gavus pramoninę naftos prieteką, jos paieškos darbai susikoncentravo Vakarų Lietuvoje, o Gargždai tapo Lietuvos naftininkų centru. 1966 m. į miesto aikštę atvyko pirmi kilnojami vagonai, kuriuose įsikūrė ne tik administracija, bet ir patys darbuotojai. 1967-aisiais pradėta statyti Naftos žvalgybos partijos Gargždų bazė ir A. Valušiu teko rūpintis ne tik besiplečiančiais naftos paieškų ir žvalgybos darbais (jis buvo pagrindinis ir praktinis giliojo gręžimo darbų vadovas), bet ir statybomis. Dirbo jis daug ir su atsidavimu, dažnai net poilsio dienomis. Pasirėdęs dirbtinės odos striuke ar ilgu paltu, apsiavęs nublizgintais „kerziniiais“ batais, užsidėjęs nepakeičiamą beretę, jis ne pirmos jaunystės viliuku (GAZ-69) lankydavo objektus, buvo reiklus, bet supratingas viršininkas – rasdavo nuoširdžią kalbą su kiekvienu darbuotoju. XX a. aštuntojo

Gręžinio Vilkyčiai-12 gręžimo organizatoriai: Naftos žvalgybos partijos viršininkas Alfonsas Valušis (kairėje) ir vyresnysis inžinierius Dmitrijus Kulikov'as, 1973 m. balandžio 3 d. AB „LOTOS Geonafra“ archyvo nuotr.

dešimtmečio pradžioje kasmet buvo išgręžiama po 10–12 gilesnių nei du kilometrai gręžinių. Kaip tik tuo metu ir surasti pagrindiniai Gargždų zonos telkiniai – Pietų Šiūparių, Vilkyčių ir kt., dalyje jų naftos gavyba vykdoma iki šiol.

1976–1986 m. A. Valušis dirbo Naftos žvalgybos ekspedicijos gamybinio skyriaus viršininku, o išėjęs į pensiją – dar kurį laiką Naftos žvalgybos ekspedicijos vagonėlių gamybos ceche Gariūnuose staliumi. A. Valušis apdovanotas LTSR atminimo ženklų „Už gerą darbą ir visuomeninę veiklą“ bei darbo veterano medaliais.

Ignas Vaičeliūnas

Pirmą kartą A. Valušį sutikau 1965 m., kai mes, VU geologijos studentai, dalyvavome ekskursijoje po pirmuosius naftos paieškų objektus, kuriai jis vadovavo. Tie prisiminimai gana blankūs, jaunatviški ir, manau, ne visai objektyvūs. Vėliau, kai po paskyrimo įsadarbi-

nau Naftos žvalgybos partijoje (NŽP), kuriai A. Valušis vadovavo, susipažinome artimiau. Per ilgus darbo metus buvo visko, bet manau, kad kartu dirbusiems jis įskiepijo pareigos ir atsakomybės jausmą. Šiandien, praėjus daugeliui metų, be to, kai pats išgyvenau įvairias gyvenimiškas situacijas, kitaip matau ir vertinu buvusius kolegas ir jų nuveiktus darbus. Atėjo supratimas, kad A. Valušio gyvenime visada svarbiausia buvo žmonės. Kai retkarčiais susitinkame, pirmiausia jis pasidomi buvusiais NŽP darbuotojais, nepaisant to, kokias pareigas jie užėmė. Jam visi vienodai lygūs ir įdomūs, kaip įdomūs ir šių dienų ar praeities įvykiai, apie kuriuos susitikę diskutuojame.

Šiandien A. Valušis daug savo laiko atiduoda atkurdamas gimtojo Jogvilų kaimo istoriją – Lietuvos valstybiniame archyve renka visą prieinamą istorinę informaciją, o atradimais dalijasi su dar gyvais išlikusio kaimo žmonėmis.

Antanas Jاسas